

jak arabskie *mediny* mam w sobie milion zaułków,
a ty trafiłeś od razu. bez przebijania się przez chmury
wyostrzyłeś kolory i zmysły. na skórze
stają wszystkie włoski niczym niepozorne roślinki.

muszę stąd uciec zanim wąskimi uliczkami
zacznie włączyć się mgła i oblepiać mury domów.

muszę uciec nim słodycz chwil
osiądzie w gardle cukrową watą.

zegar tyka jak mój puls
szybko odchodzę

od zmysłów.

z cyklu *Mikrohistorie*

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

ajw, dodano 14.06.2018 05:54

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.